

عنوان مقاله:

کاربرد میسل های مخلوط در سامانه های دارورسانی

محل انتشار:

فصلنامه بسپارش، دوره 2، شماره 2 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سپیده خوبی - تهران، دانشگاه تهران، پردیس علوم، دانشکده شیمی، گروه شیمی پلیمر

سلیمان حسن زاده - تهران، دانشگاه تهران، پردیس علوم، دانشکده شیمی، گروه شیمی پلیمر

خلاصه مقاله:

میسل های پلیمری زیست تخریب پذیر حاصل از خودآرایی کopolymerهای دسته ای، ابزارهایی مطمئن در دارورسانی هستند. تنوع سنتز و راحتی الحاق گروه های عاملی دو ویژگی به شدت جذاب این مواد است. در سامانه های متعارف، بیشتر از کopolymerهای دسته ای دو محیط دوست استفاده می شود که خود به خود در محیط آبی خودآرایی کرده و میسل هایی با ساختار هسته-پوسته را در غلظت های زیاد کopolymer، غلظت میسل بحرانی (CMC) طی یک فرایند ترمودینامیکی ایجاد میکنند. از مشخصه های کلیدی میسل های مخلوط و ساده می توان به وجود یک هسته آبگریز برای حل کردن داروهای آبگریز و یک پوسته آبدوست برای پایداری و محافظت از محل بارگذاری دارو (در هسته) از محیط های خارجی اشاره کرد. در کنار قابلیت میسل های پلیمری در عمل به عنوان مخزن داروهای آبگریز، نانومتری بودن ذرات حامل دارو نیز در شرایط درون تنی امتیازات مشخصی در مقایسه با داروی آزاد دارد. برهمکنش بین کopolymerهای دسته ای مختلف از راه پیوندهای اولیه یا ثانویه می تواند منجر به تولید میسل های مخلوط با خواص فیزیکی-شیمیایی جذاب شود. همین امر باعث می شود تا این ترکیبات به عنوان گزینه مناسبی برای استفاده در دارورسانی مطرح شوند.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/601212>

